

Domov>Sprožitev sodnega postopka>Kje in kako>Stroški

Stroški

Hrvaška

Ta stran vsebuje informacije o stroških postopka na Hrvaškem.

Stroški odvetnikov

Na podlagi zakona o pravniških poklicih (*Zakon o odvetništvu*) ter v skladu z dogovorom z ministrstvom za pravosodje hrvaška odvetniška zbornica (*Hrvatska odvetniška komora*) pripravlja in sprejema **tarifo za nagrade odvetnikom in povrnitev njihovih stroškov** (*Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvetnika*). Tarifa določa način vrednotenja, izračunavanja in plačevanja za storitve odvetnikov ter izdatke, ki jih morajo stranke povrniti odvetniku ali odvetniški pisarni za storitve, ki se opravljajo na podlagi pooblastila ali odločbe pristojnega organa v skladu z zakonom o pravniških poklicih.

Stroški zastopanja vključujejo storitve odvetnikov ter davek na dodano vrednost in izdatke, ki so nujni za zagotavljanje navedenih storitev. Stroške zastopanja plača odvetnikova stranka (stranka v postopku).

Tarifa za nagrade odvetnikom in povrnitev njihovih stroškov ureja zlasti povrnitev stroškov, povezanih z različnimi vrstami postopkov (kazenski in prekrškovni postopki, civilni postopki itd.).

Odvetniki morajo upoštevati tarifo pri vsaki storitvi, ki jo zagotovijo, ter stranki izdati račun.

Tarifa se lahko zviša za 100 %, če je v zadevi potrebno posebno strokovno znanje, če je zadeva posebno zapletena ali če vključuje posebno tveganje odgovornosti za zagotovljene storitve.

Posebno strokovno znanje se priznava zlasti v zapletenih sporih ali postopkih ali pri posebnih vrstah pogodb, pri katerih je potrebno poznavanje ali preučitev tujega prava ali pravne literature, študij ali proučitev posebnih tem na področju inženirstva, kemije, tehnologije, naravoslovja in fizikalnih ved, medicine, družboslovja, ali uporaba tujih jezikov itd.

Odvetniki lahko ob upoštevanju vseh okoliščin zagotavljanja storitev in koristi za stranko nekatere tarifne postavke tudi znižajo za 50 %.

Kodeks ravnanja odvetnikov (*Kodeks odvetniške etike*) zahteva, da stranko obvestijo, koliko bodo predvidoma znašali stroški zastopanja, ter jo opozorijo, da je lahko znesek stroškov, ki se povrnejo stranki in zaračunajo nasprotni stranki, nižji od zneska, navedenega na odvetnikovem računu.

Stroški v kazenskih postopkih

Zakon o kazenskem postopku (*Zakon o kaznenom postupku; Narodne novine* (NN; uradni list Republike Hrvaške), št. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13 in 145/13, 152/14, 70/17, v nadaljnjem besedilu: ZKP iz leta 2008) ureja stroške kazenskega postopka in določa, da se med take stroške štejejo vsi izdatki, nastali v kazenskem postopku od začetka postopka do njegovega zaključka, izdatki, ki se nanašajo na izvajanje dokazov pred začetkom kazenskega postopka, in izdatki, povezani z zagotavljanjem pravne pomoči. Stroški v kazenskih postopkih vključujejo:

izdatke, ki se nanašajo na priče, sodne izvedence, tolmače in druge strokovnjake; stroške snemanja, zapisovanja zvočnih posnetkov in stroške ogleda na terenu; stroške kopiranja ali snemanja dokumentov ali delov dokumentov;

stroške prevoza obdolženca;

izdatke, povezane z navzočnostjo obdolženca ali osebe, ki ji je odvzeta prostost;

stroške prevoza in potne stroške vseh oseb, ki opravljajo uradno dolžnost;

stroške zdravljenja obdolženca, ki v času pridržanja ali pripora ni upravičen do zdravstvenega varstva ali ki je na podlagi odredbe sodišča napoten v zdravstveno ustanovo, ter stroške poroda;

pavšalni znesek;

nagrado in povrnitev nujnih izdatkov, nastalih zagovorniku, nujnih izdatkov, nastalih zasebnemu tožilcu in oškodovancu kot tožilcu ter njunima zagovornikoma, pa tudi nadomestilo in povrnitev nujnih izdatkov njunih pooblaščenec;

povrnitev nujnih izdatkov, nastalih oškodovancu in njegovemu pravnemu zastopniku, ter nadomestilo in povrnitev nujnih izdatkov njunih pooblaščenec.

Stroški, navedeni v odstavku 2(1) do (5) tega člena, razen tistih, ki nastanejo organom, ki so financirani iz državnega proračuna, in nujnih izdatkov, nastalih zagovorniku in pooblaščenca, ki se v postopkih zaradi kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, imenujeta oškodovancu kot tožilcu, se plačajo iz sredstev organa, pristojnega za vodenje kazenskega postopka, ta pa jih pozneje izterja od oseb, ki jih morajo kriti.

Stroški kazenskega postopka iz točk 1 do 5 se plačajo iz sredstev organa, pristojnega za vodenje postopka, ta pa jih pozneje izterja od oseb, ki jih morajo kriti, razen stroškov, ki nastanejo organom, ki so financirani iz državnega proračuna, ter nujnih izdatkov, nastalih zagovorniku in pooblaščenca, ki se v postopkih zaradi kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, imenujeta oškodovancu kot tožilcu.

Ne glede na izid kazenskega postopka obdolženec, oškodovanci, oškodovanci kot tožilci, zasebni tožilci, zagovorniki, pravni zastopniki, pooblaščenca, priče, sodni izvedenci, tolmači in strokovnjaki krijejo stroške svoje navzočnosti, vse stroške zaradi zamud pri izvajanju dokazov ali pri zaslišanjih, in druge stroške postopka, ki nastanejo po njihovi krivdi, ter delež pavšalnega zneska.

Obdolžencu, spoznanemu za krivega, sodišče odredi, da mora kriti stroške kazenskega postopka, razen če je upravičen do celotne ali delne oprostitve plačila. Če je več obdolžencev spoznanih za krive, sodišče vsakemu od njih naloži plačilo ustreznega deleža stroškov, če to ni mogoče, pa se jim odredi plačilo stroškov na podlagi solidarne odgovornosti.

Sodišče lahko z odločbo o stroških obdolženca v celoti ali delno oprosti plačila celotnih stroškov ali dela stroškov naslednjega: stroškov v zvezi s pričami, sodnimi izvedenci, tolmači in drugimi strokovnjaki; stroškov snemanja, zapisovanja zvočnih posnetkov in stroškov ogleda na terenu; stroškov kopiranja ali snemanja dokumentov ali delov dokumentov; stroškov prevoza obdolženca; stroškov, povezanih z zagotavljanjem navzočnosti obdolženca ali osebe, ki ji je odvzeta prostost; stroškov prevoza in potnih stroškov katere koli osebe, ki opravlja uradno dolžnost; stroškov zdravljenja obdolženca, ki v času pridržanja ali pripora ni upravičen do zdravstvenega varstva ali ki je na podlagi odredbe sodišča napoten v zdravstveno ustanovo; stroškov poroda; pavšalnega zneska ter nadomestila in nujnih izdatkov imenovanega zagovornika. Če se te okoliščine ugotovijo šele po tistem, ko je bila odločba o stroških že izdana, lahko predsednik senata (*predsjednik vijeća*) izda posebno odločbo, s katero obdolženca oprosti plačila stroškov kazenskega postopka. Sodišče lahko od obdolženca zahteva predložitev potrdila davčnega organa, iz katerega izhajajo njegov finančni položaj in prihodki.

Vendar pa velja, da če se v 10 letih od dneva, ko je odločba o stroških kazenskega postopka postala pravnomočna, ugotovi, da finančni položaj obsojenca temu omogoča plačilo celotnih stroškov kazenskega postopka ali njihovega dela, vključno s stroški imenovanega zagovornika, lahko predsednik senata na predlog državnega tožilca (*državni odvetnik*) obsojencu po tistem, ko mu je bila dana možnost odgovora na predlog, naloži plačilo celotnih stroškov ali njihovega dela.

ZKP iz leta 2008 ne določa, da mora obdolženec stroške postopka kriti v vseh primerih. Če je kazenski postopek prekinjen ali je izdana oprostilna sodba ali pa je obtožnica zavržena, stroške kazenskega postopka in nujne izdatke, nastale obdolžencu, vključno z nagrado zagovorniku, plača država.

Zasebni tožilec in oškodovanec kot tožilec morata kriti stroške kazenskega postopka, nujne izdatke, nastale obdolžencu, ter nadomestilo in nujne izdatke, nastale zagovorniku obdolženca, če se postopek konča z oprostilno sodbo, če je obtožnica zavržena ali če se postopek prekine, razen če je postopek že bil prekinjen, če je obtožnica zavržena zaradi smrti obdolženca ali ker je pregon zastaral zaradi zamud v postopku in za to ni kriv oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec. Če je postopek prekinjen zaradi umika obtožnice ali odpovedi pregonu, se lahko obdolženec in zasebni tožilec ali oškodovanec kot tožilec dogovorijo o razdelitvi stroškov. Če v postopku sodeluje več zasebnih tožilcev ali oškodovancev kot tožilcev, so za stroške odgovorni solidarno.

Predpisi, ki urejajo stroške postopka – pravna podlaga

Informacije o stroških kazenskega postopka so na voljo v členih 145 do 152 naslova X **ZKP iz leta 2008**, v **zakonu o pravniških poklicih, tarifi za nagrade odvetnikom in povrnitev njihovih stroškov** in **zakonu o sodnih taksah** (*Zakon o sudskim pristojbama*) (če se kazenski postopek začne z zasebno tožbo, se plača sodna taksa v višini 250,00 HRK).

Spletne informacije o stroških postopka

Vsi navedeni zakoni so na voljo v uradnem listu Republike Hrvaške *Narodne novine* ali na spletišču *hrvaške odvetniške zbornice*.

Davek na dodano vrednost

Ker so odvetniki zavezanci za DDV, se ta davek obračunava tudi na njihove storitve. Na vsakem računu, ki ga izda odvetnik, se DDV obračuna po stopnji 25 %. Opozoriti je treba, da v preglednicah v tarifi za nagrade odvetnikom in povrnitev njihovih stroškov ni upoštevan DDV, ki se zaračuna šele na izdanem računu.

Stroški v prekrškovnih postopkih

Stroški v prekrškovnih postopkih vključujejo:

izdatke, nastale državnemu upravnemu organu, ki je pooblaščen tožilec, zaradi ugotovitve prekrška z uporabo tehničnih sredstev ali zaradi izvedbe potrebnih analiz in strokovnih ocen;

vse izdatke sodišča, ki se v naprej plačajo iz državnega proračuna med vodenjem postopka (izdatki, povezani s pričami, sodnimi izvedenci, tolmači in drugimi strokovnjaki; stroški ogleda na terenu; stroški za zagotavljanje navzočnosti obdolženca ali drugih oseb; potni stroški in nagrada za katero koli osebo, ki opravlja uradne dolžnosti, itd.);

pavšalni znesek za stroške v prekrškovnih postopkih:

ki nastanejo organom, pristojnim za vodenje postopka;

ki nastanejo občinskemu sodišču (*općinski sud*) zaradi izdaje odločbe o ugovoru na obvezni prekrškovni nalog;

ki nastanejo hrvaškemu višjemu prekrškovnemu sodišču (*Visoki prekršajni sud*) zaradi izdaje pravnomočne odločbe o odgovornosti obdolženca za prekršek, če je odločalo o pritožbi tožilca in obdolženca ali zgolj o pritožbi obdolženca;

stroške zdravljenja obdolženca, ki v času pridržanja ni upravičen do zdravstvenega varstva ali ki je na podlagi odredbe sodišča napoten v zdravstveno ustanovo;

potne stroške obdolženca;

nujne izdatke, nastale oškodovancu in oškodovancu kot tožilcu ter njunima pravnima zastopnikoma in pooblaščenca;

nujne izdatke, nastale zagovorniku obdolženca, in njegovo nagrado.

Pavšalni znesek se določi v okviru omejitev iz posebnih predpisov ter ob upoštevanju zapletenosti in trajanja postopka in finančnega položaja obdolženca.

Sodišče stroške postopka, ki se vnaprej plačajo iz državnega proračuna, pozneje izterja od obdolženca ali drugih oseb, ki jih morajo plačati, v skladu z določbami tega zakona.

Sodišče vodi ločen seznam vseh nastalih stroškov, ki se nanašajo na **izdatke državnega upravnega organa kot pooblaščenega tožilca zaradi ugotovitve prekrška z uporabo tehničnih sredstev ali z izvedbo potrebnih analiz in strokovnih ocen; vseh izdatkov sodišča, ki se vnaprej krijejo iz državnega proračuna med vodenjem postopka (izdatki, povezani s pričami, sodnimi izvedenci, tolmači in drugimi strokovnjaki; stroški ogleda na terenu; stroški zagotavljanja navzočnosti obdolženca ali drugih oseb; potni stroški in nagrada za osebe, ki opravljajo uradne dolžnosti, itd.), ter stroškov zdravljenja obdolženca, ki v času pridržanja ni upravičen do zdravstvenega varstva ali ki je na podlagi odredbe sodišča napoten v zdravstveno ustanovo.**

Oseba, ki od sodišča zahteva povrnitev teh stroškov, mora predložiti specifikacijo stroškov ter potrebne informacije in dokazila o nastalih stroških.

Stroški tolmačenja v manjšinski jeziki na Hrvaškem na podlagi uporabe določb ustave in zakona o pravici narodnostnih manjšin do uporabe svojega jezika in pisave v Republiki Hrvaški (*Zakon o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj*) se ne zaračunavajo osebam, ki bi na podlagi tega zakona morale kriti stroške postopka.

Minister, pristojen za pravosodje, izdaja pravila o povrnitvi stroškov v prekrškovnih postopkih.

Vprašani, kdo je odgovoren za plačilo stroškov in kako se odloča o stroških postopka, urejata člena 139 in 140 **zakona o prekrških** (*Prekršajni zakon*; NN št. 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 in 118/18).

Stroški v civilnih postopkih

Stroški v civilnih postopkih vključujejo upravičene izdatke, ki nastanejo med postopkom ali zaradi njega. Nekateri stroški, na primer sodne takse, se nanašajo na delovanje organa, pristojnega za vodenje postopka; drugi izdatki, kot so stroški izvedenskih mnenj ali tolmačenja, se nanašajo na stroške plačil sodnemu izvedencu ali sodnemu tolmaču. Stroški v civilnih postopkih vključujejo tudi potne stroške in dnevnice ter nadomestilo pričam za izgubljeni zaslužek, vendar se večina nanaša na stroške zastopanja v postopku, torej odvetnika, ki zastopa stranke.

Večino določb o stroških v civilnem postopku vsebuje **zakon o pravnem postopku** (*Zakon o parničnom postupku*), vključno s stroški izvajanja dokazov (člen 168 zakona o pravnem postopku), stroški vloge za mirno rešitev odškodninskih sporov ter stroški stranke, ki namerava vložiti civilno tožbo za zaščito svojih pravic. Vendar pa mora stranka v zadnje navedenem primeru pred tem vložiti vlogo za mirno rešitev spora (člen 186(a) zakona o pravnem postopku). Te stroške praviloma krije stranka, ki vloži vlogo, vendar se ji lahko pozneje povrnejo kot del pravnih stroškov, odvisno od uspeha v pravdi.

Stroški, ki nastanejo v civilnem postopku, se nanašajo na stroške, ki so nujni za dokazovanje nekaterih dejstev (stroški predložitve dokazov, stroški navzočnosti prič), ter stroške zastopanja.

Povrnitev vseh naštetih stroškov s strani nasprotne stranke je odvisna od uspeha v postopku. Načeloma vsaka stranka vnaprej krije svoje stroške (člen 152 zakona o pravnem postopku), vendar pa je stranka, ki v postopku v celoti uspe, upravičena do polnega povračila stroškov postopka (člen 154 zakona o pravnem postopku). Vendar pa je treba upoštevati tudi, ali so bili ti stroški nujni za pravdo, saj je stranka upravičena le do povračila takih stroškov (člen 155 zakona o pravnem postopku).

Če sta stranki v postopku delno uspešni, lahko sodišče odloči, da mora vsaka stranka plačati svoje stroške, ali pa eni stranki odredi povračilo sorazmernega dela stroškov druge stranke ali intervenienta.

Sodišče lahko odloči, da mora ena stranka plačati vse stroške, ki so nastali nasprotni stranki in intervenientu, če je nasprotna stranka neuspešna le v relativno majhnem delu zahtevka in iz tega niso nastali posebni stroški.

Dve glavni načeli, na katerih temelji odločitev o stroških v civilnem postopku, sta načelo uspešnosti (*causae*) in načelo krivde (*culpe*).

Če stranka utрпи stroške po svoji krivdi ali na podlagi dogodka, ki se ji je zgodil, ni upravičena do povračila takih stroškov s strani nasprotne stranke, ne glede na svoj uspeh v pravi (člen 156 zakona o pravnem postopku).

Pravico do povračila stroškov v primeru ustavitve postopka ali pravde z več strankami ali sklenitve sodne poravnave urejajo člen 158(1), člen 159, člen 161 in člen 324 zakona o pravnem postopku.

Stroški civilnega postopka in sodne takse se določajo glede na vrednost predmeta spora v času izvedbe posameznega dejanja v pravi in ne glede na njegovo morebitno vrednost v času zaključka glavne obravnave. Poleg tega se stroški civilnega postopka določajo sorazmerno glede na uspeh in vrednost predmeta spora v času zaključka glavne obravnave.

Obveznost plačila sodne takse ureja [zakon o sodnih taksah](#).

Stranka v sodnem postopku lahko uveljavlja pravico do oprostitve plačila stroškov postopka ter pravico do kvalificirane pravne pomoči, na način in pod pogoji iz ločenih predpisov, ki urejajo brezplačno pravno pomoč (člen 172 zakona o pravnem postopku).

Sodišče odloči o povračilu stroškov na podlagi posebnega zahtevka stranke, brez obravnave. Stranka mora v zahtevku opredeliti, za katere stroške zahteva povračilo. Zahtevek za povračilo stroškov mora vložiti najpozneje ob koncu ustnega postopka, še pred odločanjem o stroških. Če pa se taka odločitev sprejme brez predhodnega ustnega postopka, mora stranka zahtevek glede stroškov priložiti vlogi sodišču za sprejetje odločbe. Sodišče o zahtevku glede stroškov odloči s sodbo ali odločbo, s katerim se postopek pred sodiščem konča (člen 164 zakona o pravnem postopku).

Odločitev o stroških, ki je del sodbe, je mogoče izpodbijati le s pritožbo zoper odločbo, razen če se hkrati vloži tudi pritožba na vsebinsko odločitev v zadevi (člen 167 zakona o pravnem postopku).

Stroški v izvršilnih postopkih

Stroški v izvršilnih postopkih vključujejo stroške strank, sodišča in drugih udeležencev izvršilnega postopka, ki izhajajo iz izvršilnega postopka ali so z njim povezani.

Zakon o izvršbi (*Ovršni zakon*) vsebuje relativno malo določb o stroških takega postopka. Samo en člen se nanaša izključno na povračilo stroškov izvršilnega postopka (člen 14 zakona o izvršbi). Ta določa vnaprejšnje plačilo stroškov postopka, posledice, če stranke ne izpolnijo obveznosti vnaprejšnjega plačila stroškov postopka, in uporabo teh določb v postopkih o zavarovanju.

Zakon o izvršbi ne vsebuje določb, na podlagi katerih bi sodišče lahko odredilo povrnitev stroškov. Namesto tega se na podlagi člena 21(1) zakona o izvršbi uporabljajo določbe zakona o pravnem postopku.

V skladu z [zakonom o izvršbi na denarna sredstva](#) (*Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvih*) z dne 1. januarja 2011 finančna agencija FINA izvaja izvršbe na denarna sredstva pravnih oseb in državljanov, in sicer na vse njihove račune in vezane vloge pri vseh bankah, na podlagi osebne identifikacijske številke izvršilnega dolžnika in brez njegovega soglasja.

V skladu s členom 8 [pravidnika o vrsti in višini nadomestil za izvajanje storitev, določenih v zakonu o izvršbi na denarna sredstva](#) (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvih*) vodstvo finančne agencije FINA sprejme cenik, s katerim določi višino nadomestil iz pravilnika; cenik odobri minister za finance. Izvleček iz cenika za storitve finančne agencije FINA na podlagi zakona o izvršbi na denarna sredstva je mogoče naložiti z uradne spletne strani agencije.

Izvršilni ali zastavni upnik mora vnaprej plačati stroške postopka, povezane z odreditvijo in izvedbo izvršbe, ter jamstvo. Stroške postopka mora vnaprej plačati v roku, ki ga določi sodišče.

Če se izvršba izvaja na premičnini, sodišče izvršilnemu upniku odredi, naj v določenem roku vnaprej plača stroške izvedbe nekaterih izvršilnih ukrepov (ukrepov sodnega izvršitelja za namene zasega in cenitve, odvzema, odstranitve in predaje premičnega premoženja v hrambo pri sodišču ali izvršilnemu upniku ali tretji osebi). Izvršilni upnik se zoper tako odločbo ne more pritožiti in jo mora upoštevati. Stroški se nakažejo na depozitni račun sodišča.

Če izvršilni ali zastavni upnik v roku, ki ga določi sodišče, ne izpolni sodne odločbe o vnaprejšnjem plačilu stroškov, izvršilnega ukrepa ali ukrepa zavarovanja pa ni mogoče izvesti brez plačila, sodišče prekine izvršbo. Če v roku, ki ga določi sodišče, niso vnaprej plačani stroški posameznega ukrepa, ki ni bistvenega pomena za izvršbo, se tak ukrep ne izvede (člen 14(2) zakona o izvršbi).

V primeru izvršbe na nepremičnini je eden od izvršilnih ukrepov cenitev nepremičnine. Sodišče o tem odloči po prosti presoji na podlagi obravnave, na kateri se strankama omogoči, da se o tem izjavita in predložita dokaze (člen 92(1) zakona o izvršbi). Vendar pa lahko vsaka stranka tudi predlaga, da vrednost nepremičnine določi ustrezen sodni cenilec. V takem primeru mora stranka, ki to predlaga, vnaprej plačati stroške sodne cenitve.

Poleg splošnih določb o povračilu stroškov v izvršilnih postopkih zakon o izvršbi v delu, ki ureja izvršbo na nepremičnini, vsebuje določbe o stroških postopka, v katerem se določi vrstni red poravnave obveznosti iz kupnine.

Prihodki od prodaje morajo najprej pokriti stroške izvršilnega postopka, torej sodne takse in vnaprejšnja plačila za izvedbo izvršilnih ukrepov, ter takse in druge datjave, ki za predhodno leto zapadejo v zvezi s prodano nepremičnino. Ti stroški imajo prednost pred vsemi drugimi terjatvami strank in drugih udeležencev v postopku (člen 113(1)(1) zakona o izvršbi).

Glede pravnega položaja zastavnega upnika v primeru izvršbe na nepremičnini iz sodne prakse izhaja, da je poleg strank v postopku tudi zastavni upnik upravičen do povračila stroškov postopka.

Pri izvršbi na nepremičnini mora sodelovati sodni izvršitelj, ki je upravičen do povračila stroškov. V tem primeru se uporabljajo določbe zakona o pravnem postopku glede povračila stroškov (člen 155 zakona o pravnem postopku določa stroške, ki se povrnejo, člen 154 zakona o pravnem postopku pa ureja povračilo stroškov postopka).

Glede na to, da zakon o izvršbi ne vsebuje nobenih določb o tem, kako se sprejme odločitev o stroških, ali o višini stroškov postopka, organi, ki odločajo o stroških, uporabljajo splošne določbe zakona o pravnem postopku, ki določajo, da sodišče pri izdaji odločbe o povračilu stroškov stranki upošteva le stroške, ki so bili nujni za izvedbo postopka. O nujnih stroških in njihovi višini odloči sodišče, ki skrbno prouči vse okoliščine ter upošteva zlasti pravila zakona o pravnem postopku glede pripravljalnega postopka pred glavno obravnavo, ki vključuje pisne vloge, en pripravljalni narok in eno glavno obravnavo (člen 155 zakona o pravnem postopku).

Poleg stroškov zastopanja izvršilnega upnika po odvetniku je v primeru izvršbe na podlagi verodostojne listine izvršilni upnik upravičen tudi do povračila notarskih stroškov.

Pravilnik o nadomestilu stroškov in nagradi notarjev v izvršilnih postopkih (*Pravilnik o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku*) določa, da mora izvršilni upnik vnaprej kriti stroške ukrepov notarjev na podlagi predloga za izvršbo. Če izvršilni upnik teh stroškov ne plača vnaprej, se izvršilni postopek prekine (člen 14(2) zakona o izvršbi).

Dejstvo, da premičnine ni mogoče prodati na dražbi in da terjatev izvršilnega upnika ostaja neporavnana, še ne pomeni, da izvršilni upnik ni utrpel nobenih nujnih stroškov v izvršilnem postopku.

Če sodišče začne postopek na svojo pobudo, stroške takega postopka krije vnaprej iz lastnih sredstev. Zakon o izvršbi določa možnost uvedbe izvršilnega postopka po uradni dolžnosti, če tako izrecno določa zakon.

Notarji, ki izvajajo izvršbo na podlagi verodostojnih listin, imajo s tem določene stroške, kot so takse ali materialni stroški, na primer stroški dostave ali poštnih storitev ali stroški papirja, ter stroški priprave predloga za izvršbo, če ga sestavi odvetnik. Te stroške mora izvršilni upnik plačati vnaprej.

Izvršbo na podlagi izvršilnega naslova izvaja sodišče. V tem primeru stroški, ki jih izvršilni upnik plača vnaprej, vključujejo sodne takse ter izdatke v zvezi s pripravo predlogov za izvršbo, ki jih sestavijo odvetniki.

Izvršilni ali zastavni dolžnik mora izvršilnemu ali zastavnemu upniku povrniti stroške, nujne za postopke izvršbe ali zavarovanja (člen 14(4) zakona o izvršbi). Ta pravna določba je temelj za odločbo o stroških postopka.

Ko je na podlagi sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine ali predloga pristojnemu sodišču, naj odloči o zadevi in izda odločbo strankama, izdana odločba o nujnih stroških, je izvršilni upnik upravičen do povračila notarske tarife v znesku, ki je odvisen od višine terjatve, ter do povračila DDV na navedeni znesek.

Primere, v katerih izvršilni upnik ni upravičen do povračila stroškov postopka, urejata člen 39(1), (2) in (3) ter člen 72(1) zakona o izvršbi.

Izvršilni upnik je upravičen do povračila stroškov, ki jih utrpi po krivdi nasprotne stranke ali zaradi dogodka, ki se je pripetil nasprotni stranki, ne glede na izid postopka (člen 156 zakona o pravnem postopku, ki se uporablja na podlagi člena 21(1) zakona o izvršbi). Ta določba je skladna z določbami zakona o pravnem postopku, ki ureja povračila stroškov postopka na podlagi krivde.

Vendar pa je izvršilni (ali zastavni) dolžnik upravičen tudi do povračila vseh stroškov postopka, ki jih je neupravičeno povzročil izvršilni upnik (člen 14(5) zakona o izvršbi).

Zahtevek za povračilo stroškov je treba vložiti najpozneje v 30 dneh po datumu zaključka postopka (člen 14(6) zakona o izvršbi). Odločba o zahtevku za povračilo stroškov postopka se izda kot sestavni del sklepa o izvršbi ali kot ločena odločba, ki je, če postane pravnomočna, izvršilni naslov, na podlagi katerega je mogoče zahtevati izvršbo v drugem izvršilnem postopku.

Predpisi, ki urejajo stroške v civilnem in izvršilnem postopku:

zakon o pravnem postopku (NN št. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 89/14 in 70/19);

zakon o izvršbi (NN št. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 in 131/20);

zakon o izvršbi na denarna sredstva (NN št. 68/18, 2/20, 46/20 in 47/20);

zakon o sodnih taksah (NN št. 118/18);

zakon o brezplačni pravni pomoči (*Zakon o brezplačni pravnoj pomoči*) (NN št. 143/13);

tarifa za nagrade odvetnikom in povrnitev njihovih stroškov (NN št. 142/12, 103/14, 118/14 in 107/15);

pravilnik o začasni notarski tarifi (*Pravilnik o privremeni javnobilježničkoj tarifi*) (NN št. 38/94, 82/94, 52/95, 115/12, 120/15 in 64/19);

pravilnik o nadomestilu stroškov in nagradi notarjev v izvršilnih postopkih (NN št. 9/21);

pravilnik o višini nagrade in povračilu stroškov notarjev, ki nastopajo kot pooblaščenca sodišča v zapuščinskem postopku (*Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku*) (NN št. 135/03);

pravilnik o tarifi za povračila stroškov in nagrade za storitve uradnih komisionarjev (*Pravilnik o tarifi za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisione djelatnosti*) (NN št. 115/12);

pravilnik o vrsti in znesku nadomestil za prodajo nepremičnega in premičnega premoženja v izvršilnih postopkih (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku*) (NN št. 156/14);

pravilnik o vrsti in višini nadomestil za izvajanje storitev, določenih v zakonu o izvršbi na denarna sredstva (NN št. 71/18)

pravilnik o nadomestilih za opravljanje uradnih nalog zunaj prostorov sodišča (*Pravilnik o naknadama za obavljanje službenih radnji izvan zgrade suda*) (NN št. 38/14);

Vsi ti akti in predpisi so na voljo v uradnem listu Republike Hrvaške (*Narodne novine*) ali na spletiščih poklicnih zbornic in finančne agencije FINA.

Zadnja posodobitev: 21/09/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.